

KETT- PEDAGÓGIA

MTA-PPHF Valláspedagógiai Szakmódszertani kutatócsoport

FÜGEFA MŰHELY

ELMEGYEK, DE VELED LESZEK

A foglalkozást tervezte: Sipos Edit

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

Jézus szenvedésének, halálának és feltámadásának története az egyház kezdeteitől fogva a katekézis középpontjában állt. Az evangéliumok elbeszélései Jézus tanítványainak szemén és szíven át írják le a Jézus elvesztésének és az új találkozásnak az kétségeit, fájdalmát, örömét.

A mi foglalkozásunk a két emmauszi tanítvány történetéhez kapcsolódik. Nem az a cél, hogy a szenvedéstörténetét teljes egészében áttanulmányozzuk, sokkal fontosabb a személyes történet, az elvesztés és megtalálás pillanatainak a megragadása.

1. Közepont

Kerek terítő vagy szőnyeg, amire le is lehet ülni. Eljátszhatunk, asszociálhatunk a terítő színe, formája kapcsán. A résztvevők megpróbálhatják kitalálni, hogy mit szimbolizálhat.

A tér közepére teszünk egy kosarat (előre elkészítjük; alulra sárga, piros kendők, eltakarva; felette egy kenyér). Újra megkérdezzük a résztvevőket, hogy mi látnak, mire gondolnak most.

A foglalkozás vezetője bemutatja a helyzetet: **Utolsó vacsora termében vagyunk.** Jézus és a tanítványai együtt vannak. Jézus tanítja őket. Beszél az elválásról, arról, hogy szereti őket és bízik bennük. Azt mondja, hogy elmegy, de velük lesz.

Nagyobb gyerekeknek fel lehet olvasni a bibliai szövegből, de nem az egészet, kicsiknek inkább szabad elbeszélés vagy gyermekbibliai szöveget olvasni.

2. Az út

Elindítunk egy kötelet körbe a résztvevőknek. Ahogy a kötél halad körbe, beszélgetünk arról, hogy merre jártak már Jézus és a tanítványai, mi történet velük korábban. Amikor körbe ért, akkor letesszük a középpontból **spirál alakban** utat indítunk. Az útról elmondjuk, hogy ezt Jézus sokszor végigjárta, de a tanítványai az utolsó útra emlékeztek a leginkább.

Az út szélére letesszük a keresztút képeit vagy csak egy keresztet állítunk valahová. Az út végére egy kendővel letakart arany tálcát (Az arany színű tálcára teszünk egy kenyeret és egy Bibliát.)

A kereszt elhelyezésénél megállunk egy kis időre. Csendet tartunk. Megkérjük a résztvevőket, hogy hunyják be a szemüket és képzeljék magukat a tanítványok helyzetébe. Kihez hasonlítanak leginkább? Péter, János, Mária, katoná, nézelődő, Simon, Veronika...

A tanítványok a kereszt után tovább mennek. Elhagyják a várost. Emmausz felé mennek. Csatlakozik melléjük egy idegen. (egy résztvevőt vagy a vezető egy Jézus képpel vagy ikonnal melléjük áll.)

3. A találkozás „Lángolt a szívünk!”

Az út végén eljutnak a „házhoz”(arany tálca). Amikor a tanítványok és Jézus odaérnek, akkor megkérünk egy résztvevőt, hogy fedje fel a képet. A kendőt a kép köré tesszük szív alakban.

A foglalkozás vezetője felolvassa a Bibliából vagy elmondja a különleges emmauszi vacsora történetét:

„Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. ²⁹De marasztalták: „Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt. ³⁰Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. ³¹Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől. ³²„Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?” ³³Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe.” Lk 24, 28-33

A tanítványok elindulnak vissza a többiekhez. Választhatunk más résztvevőket, hogy menjenek végig az úton visszafelé, az utolsó vacsora terme felé. A vezető beszélhet arról, hogy újra felidéztek magunkban a néhány nappal azelőtt történeteket, de már egészen máshogy látták.

4. Pünkösöd

Visszatértek.

A foglalkozás vezetője elbeszéli a pünkösdi történetet:

Hatalmas szélzúgás támadt (mind együtt) a középben ülők eltakarják a kezükkel a fejüket, kinyíltak az ablakok és a szél átjárta a házat és átjárta a szívüket. Megértették, amit Jézus tanított nekik az utolsó vacsorán. Akkor megértették, hogy a kenyér nem csak egyszerű étel, hanem a szívet éltető eledel. Egyszerre, minden megváltozott, mint amikor a nyers tésztából kenyér lesz, az agyagból csodaszép cserépkorsó, a szénből gyémánt. Lángra gyúlt a szívük.

A kenyér alatt a kosárban sárga, piros, narancs siffon kendők vannak. A középben ülők kivesszik a kenyeret a kosárból, a szőnyegre teszik és a tarka kendőkkel teli kosárral elindulnak a kifelé az úton. Ismét elmennek minden mellett, ami az elmúlt napokat szimbolizálja. Amikor kiérnek a labirintusból, körbejárnak és mindenkinek adnak a kendőkből.

Ének és tánc:

Együtt fog ujjongni (tánc)

Fiúk : Együtt fog ujjongni fiatal és öreg is...

Lányok: És örömeben táncot lejt a lány...

Mind : La-la-la-la-la

Gyászukat ünnepre fordítom, és nem búsulnak ezután.

Vidámmá teszem a szívüket, hogy örvendezzenek

a bánatuk helyett. (2X)

5. Elmélyítés

Minden résztvevő a kendőjét a nagy kép köré teszi és mindenféle aprósággal (gyöngyök, gyöngysorok, pálcikák...) díszíti.

6. Imádság

A tanítványok bátorságot és bizonyosságot kaptak Jézustól, hogy az ígéret beteljesedett. Jézus velük van, nincsenek egyedül. Bármikor elfogta őket és elfogja ma is a bizonytalanság a Jézus barátait felidézük magunkban a jézusi ígéretet és kéri a segítségét:

Tüzed, Uram Jézus, szítsd a szívemben,

Lángja lobogjon elevenebben!

Ami vagyok és mind, ami az enyém,

Tartsd a kezemben igazi helyén.

refr.:

Életem kútja, örök örömem.

Fény a sötétben, csak te vagy nekem.

Hallod imám, és bármi fenyeget,

Nem hagy el engem, tart a te kezéd.